

॥ చిం నైలో తేణ్ణుహేశియు ॥

శ్రీ మా ద్వాగ వ ట్ల తా

ఃః శ్రీ గురు ప్రార్థనా ఃః

గురుప్రహృష్టి గురుర్యిష్టః గురుద్వేవో మహాశ్వరః ।
గురుస్వామ్యాత్ పరం బ్రహ్మ తప్పై శ్రీగురవే నమః ॥

ఃః శ్రీనివాస ప్రార్థనా ఃః

లసత్కుణ్ణలామృష్ట గండప్పలాస్తమ్ జపారాగ చోరాధరం చారుహసమ్ ।
అలివ్యాకులామోది మందారమాలం మహోరస్సురత్ కౌస్తుభోదారహస్యమ్ ॥

!! అధ్య సంకల్పః !!

శ్రీమత్ - ఆదివరాహాజ్యేత్తే-విరాజమానస్య- అఖిలాండకోటి- బ్రహ్మండనాయకస్య- శ్రీ పద్మావతీ జానే:-
భగవత్తః- శ్రీవేజ్గుటేశ్వర స్వామినః- దివ్యసన్నిధో-భగవత్తః- శ్రీకృష్ణ పరమాత్మనః -అనుగ్రోహా-
అస్కాకం- సర్వేషాం- శారీరస్య-మానసస్య చ - బలస్య - సిద్ధ్యర్థం-సమస్తానాం - అసాధ్యవ్యాధీనాం -
నివారణార్థం-సర్వయజ్ఞ - ఘలప్రాప్త్యర్థం -సర్వాసాం - సంపదాం- ప్రాప్త్యర్థం -విద్యార్థినాం - బుద్ధిశక్తి -
వృద్ధిద్వారా - పరీక్షాసు- ఉత్తీర్ణతా - సిద్ధ్యర్థం - అధికారిణాం- స్వస్యవిది- నిర్వహణ - కౌశలసిద్ధ్యర్థం -
సమస్త-పాపకయార్థం-గోసంరక్షణార్థం -శ్రీపరమేశ్వర - ప్రీత్యర్థం - యథాశక్తి - శ్రీమత్భగవదీతాయః -
- త్రయోదశ, చతుర్దశ, పంచదశ, షోడశ, సప్తదశాంధ్యయాస్తర్థత - శ్లోక పారాయణం - కరిష్యామహో.

ఃః శ్రీ గీతా ప్రార్థనా ఃః

సర్వోపనిషదో - గావో - దోగ్గా - గోపాలనందనః ।
పార్థో వత్సః - సుధిర్భోక్తా - దుగ్గం - గీతామృతం - మహాత్ ॥

ఃః శ్రీకృష్ణ ప్రార్థనా ఃః

విష్ణువే జిష్ణువే శంఖినే చక్రిణే రుక్మిణీ రాగిణే జానకీ జానయే ।
వల్లవీ వల్లభాయార్పితాయాత్మనైనే కంపవిధ్వంసినే వంశినేతేనమః ॥

ఃః శ్రీ వేదవ్యాస ప్రార్థనా ఃః

శృతివిరోధసమన్వయ దర్శణం నిఖిలవాదిమతాస్యవిదారణామ్ ।
గ్రథితవానపి సూత్రసమూహకం మునిసుతం గురువ్యాసమహంభజే ॥

॥ అధ్య శ్రీమద్భగవంతాసు ఉపనిషత్స్తు బ్రహ్మవిద్యాయాయార యోగశాస్త్ర
శ్రీకృష్ణార్థును సంవాదే క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిభాగ యోగిశ నాము త్రయోదశీంధ్యాయః ॥

- శ్రీభగవతోపాఠ -

ఇదం శరీరం కొంతేయ క్షేత్రమిత్యభిధియతే ।
ఏతదో వేత్తి తం ప్రాపులః క్షేత్రజ్ఞ ఇతి తద్విదః ॥

॥ 13-1 ॥

క్షేత్రజ్ఞం చాపి మాం విద్ధి సర్వక్షేత్రేమ భారత ।
క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయోర్జ్ఞానం యత్తజ్ఞానం మతం మమ ॥

॥ 13-2 ॥

తత్క్షేత్రం యచ్చ యాధృక్షు యద్వికారి యతశ్చ యత్ ।
స చ యో యత్ప్రభావశ్చ తత్ప్రమాసేన మే శృఙు ॥

॥ 13-3 ॥

బుషిభిర్భవలధా గీతం ఛందోభిర్యవిధైః పృథక్ ।
బ్రహ్మాసూత్రపద్మశైవ హేతుమద్భిర్యనిశ్చిత్తైః ॥

॥ 13-4 ॥

మహాభూతాన్యహంకారో బుద్ధిరవ్యక్తమేవ చ ।
ఇంద్రియాణి ద్వాకం చ పంచ చేంద్రియగోచరాః ॥

॥ 13-5 ॥

ఇచ్చా ద్వేషః సుఖం దుఃఖం సంఘాతశేతనా ధృతిః ।
ఏతత్క్షేత్రం సమాసేన సవికారముదాహ్యాతం ॥

॥ 13-6 ॥

అమానిత్వమదంభిత్యమ్ అహింసా జ్ఞాంతిరార్జవం ।
ఆచార్యోపాసనం శౌచం షైర్యమాత్మవినిగ్రహః ॥

॥ 13-7 ॥

ఇంద్రియార్థేషు షైరాగ్యమ్ అనహంకార ఏవ చ ।
జన్మమృత్యుజరావ్యధిదుఃఖదోషానుదర్శనం ॥

॥ 13-8 ॥

అస్త్రిరనభిష్యంగః పుత్రదారగృహోదిషు ।
నిత్యం చ సమచిత్తత్వమ్ ఇష్టానిష్టపపత్తిషు ॥

॥ 13-9 ॥

మయి చానన్యయోగేన భక్తిరవ్యభిచారిణీ ।
వివిక్తదేశసేవిత్వమ్ అరతిర్జనసంసది ॥

॥ 13-10 ॥

అధ్యాత్మజ్ఞాననిత్యత్వం తత్త్వజ్ఞానార్థదర్శనం ।
ఏతత్క్షేత్రజ్ఞానమితి ప్రోక్తమ్ అజ్ఞానం యదతోఽన్యధా ॥

॥ 13-11 ॥

జ్ఞేయం యత్తుత్పవ్యామి యత్ జ్ఞాత్యామృతమష్టతే ।
అనాదిమత్తరం బ్రహ్మ న సత్తన్నాసదుచ్యతే ॥

॥ 13-12 ॥

సర్వతః పాణిపాదం తత్ సర్వతోఽజ్ఞీశిరోముఖం ।
సర్వతః శ్రుతిమల్లోకే సర్వమహాత్య తిష్ఠతి ॥

॥ 13-13 ॥

సర్వోందియగుణభాసం సర్వోందియవివర్జితం ।
అసక్తం సర్వబృంధైవ నిర్గుణం గుణభోక్తు చ ॥

॥ 13-14 ॥

బహిరంతశ్చ భూతానామ్ అచరం చరమేవ చ ।
సూజ్ఞత్వాత్తదవిజ్ఞేయం దూరస్థం చాంతికే చ తత్ ॥

॥ 13-15 ॥

అవిభక్తం చ భూతేషు విభక్తమివ చ స్థితం ।
భూతభద్రు చ తద్ జ్ఞేయం గ్రసిష్టు ప్రభవిష్టు చ ॥

॥ 13-16 ॥

జ్యోతిషామపి తజ్ఞోతిః తమసః పరముచ్యతే ।
జ్ఞానం జ్ఞేయం జ్ఞానగమ్యం హృది సర్వస్య విష్టితం ॥

॥ 13-17 ॥

ఇతి జ్ఞేత్తం తథా జ్ఞానం జ్ఞేయం చోక్తం సమాసతః ।
మర్మక్త ఏతద్విజ్ఞాయ మద్భూవాయోపపద్యతే ॥

॥ 13-18 ॥

ప్రకృతిం పురుషం చైవ విద్యనాదీ ఉభావపి ।
వికారాంశ్చ గుణాంశైవ విధి ప్రకృతిసంభవాన్ ॥

॥ 13-19 ॥

కార్యకారణకర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతిరుచ్యతే ।
పురుషః సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతురుచ్యతే ॥

॥ 13-20 ॥

పురుషః ప్రకృతిస్థా హి భుంక్తే ప్రకృతిజాన్మణాన్ ।
కారణం గుణసంగోఽస్య సదసద్యోనిజన్మసు ॥

॥ 13-21 ॥

ఉపద్రష్టానుమంతా చ భర్తా భోక్తా మహేశ్వరః ।
పరమాత్మేతి చాప్యక్తో దేహాంస్మిన్నసురుషః పరః ॥

॥ 13-22 ॥

య ఏవం వేత్తి పురుషం ప్రకృతిం చ గుణైస్సహ ।
సర్వధా వర్తమానోఽపి న స భూయోఽభిజాయతే ॥

॥ 13-23 ॥

ధ్యానేనాత్మని పశ్యంతి కేచిదాత్మానమాత్మనా ।
అన్వే సాంఖ్యేన యోగేన కర్మయోగేన చాపరే ॥

॥ 13-24 ॥

అన్వే త్వేవమజానంతః ప్రత్యాన్వేభ్య ఉపాసతే ।
తేంపి చాతితరంత్యేవ మృత్యుం ప్రతిపరాయణః ॥

॥ 13-25 ॥

యావత్సంబాయతే కించిత్ సత్యం స్థావరజంగమం ।
జైత్రజైత్రజుసంయోగాత్ తద్విధి భరతర్షభ ॥

॥ 13-26 ॥

సమం సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠంతం పరమేశ్వరం ।
వినశ్యత్పువినశ్యంతం యః పశ్యతి స పశ్యతి ॥

॥ 13-27 ॥

సమం పశ్యన్ హి సర్వత సమవస్తితమీశ్వరం ।
న హినస్త్యాత్మనాత్మానం తతో యాతి పరాం గతిం ॥

॥ 13-28 ॥

ప్రకృత్యేవ చ కర్మాణి క్రియమాణాని సర్వశః ।
యః పశ్యతి తథాత్మానమ్ అకర్తారం స పశ్యతి ॥

॥ 13-29 ॥

యదా భూతపుధగ్ంపమ్ ఏకస్థమనుపశ్యతి ।
తత ఏవ చ విస్తారం బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా ॥
అనాదిత్వాన్నిర్మణాత్మాత్ పరమాత్మాయమవ్యయః ।
శరీరస్తోఽపి కౌంతేయ న కరోతి న లిప్యతే ॥

॥ 13-30 ॥

యథా సర్వగతం సౌభ్యాత్మ ఆతాశం నోపలిప్యతే ।
సర్వత్రాపస్తితో దేహే తథాత్మా నోపలిప్యతే ॥

॥ 13-31 ॥

యథా ప్రకాశయత్యేకః కృత్పుం లోకమిమం రవిః ।
జైత్రం జైత్రీ తథా కృత్పుం ప్రకాశయతి భారత ॥

॥ 13-32 ॥

జైత్రజైత్రజుయోరేవమ్ అంతరం జ్ఞానచడ్చపో ।
భూతప్రకృతిమోషం చ యే విదుర్యాంతి తే పరం ॥

॥ 13-33 ॥

॥ ఆతి శ్రీమద్భగవంతాసు ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాయాద యోగికాస్తు
శ్రీకృష్ణార్థాను సంఖాదే క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిఖాగ యోగిశ నాము త్రయోదశాత్మా ధ్యాయః ॥

అథ శ్రీమద్గీతాసు ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాయారు యోగ్యశాస్త్రమ్
శ్రీకృష్ణాయుసు సిరాదే గుణత్తయువిభాగ్ యోగ్యశాస్త్రమ్ చతుర్థాంశు ధ్యాయః ॥

- శ్రీభగ్వవిస్తిచ -

పరం భూయః ప్రవజ్ఞామి జ్ఞానానాం జ్ఞానముత్తమం ।
యద్ జ్ఞాత్వా మునయస్యే పరాం సిద్ధిమితో గతాః ॥

॥ 14-1 ॥

ఇదం జ్ఞానముపొత్తిత్వ ముమ సాధర్మ్యమూగతాః ।
సర్వేంపి నోపజాయంతే ప్రలయే న వ్యధంతి చ ॥

॥ 14-2 ॥

ముమ యోనిర్గుహాధ్వహ్నా తస్మైన్ గర్జం దధామ్యహం ।
సంభవః సర్వభూతానాం తతో భవతి భారత ॥

॥ 14-3 ॥

సర్వయోనిషు కౌంతేయ మూర్తయః సంభవంతి యూః ।
తాసాం బ్రహ్మా మహాద్వోనిః అహం బీజప్రదః పితా ॥

॥ 14-4 ॥

సత్యం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంభవాః ।
నిబధ్వంతి మహాబాహు దేవేహ దేహినమవ్యయం ॥

॥ 14-5 ॥

తత్త సత్యం నిర్గులత్వాత్ ప్రకాశకమనామయం ।
సుఖసంగేన బధ్వాతి జ్ఞానసంగేన చానఘు ॥

॥ 14-6 ॥

రజో రాగాత్మకం విధి తృష్ణాసంగసముద్భవం ।
తన్నిబధ్వాతి కౌంతేయ కర్గుసంగేన దేహినం ॥

॥ 14-7 ॥

తమస్యజ్ఞానజం విధి మోహనం సర్వదేహినాం ।
ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిః తన్నిబధ్వాతి భారత ॥

॥ 14-8 ॥

సత్యం సుఖే సంజయతి రజః కర్గుణి భారత ।
జ్ఞానమావృత్య తు తమః ప్రమాదే సంజయత్వుత ॥

॥ 14-9 ॥

రజస్తమశ్చభిభూయ సత్యం భవతి భారత ।
రజః సత్యం తమశ్చైవ తమః సత్యం రజస్తథా ॥

॥ 14-10 ॥

సర్వద్వారేషు దేహాన్తిస్కున్ ప్రకాశ ఉపజాయతే ।
జ్ఞానం యదా తదా విద్యాత్ వివృద్ధం సత్యమిత్యత ॥

॥ 14-11 ॥

లోభః ప్రవృత్తిరారంభః కర్గుణామశమః స్నీహో ।
రజస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే భరతర్షబ్ ॥

॥ 14-12 ॥

అప్రకాశోఽప్రవృత్తిశ్చ ప్రమాదో మోహ ఏవ చ ।
తమస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే కురునందన ॥

॥ 14-13 ॥

యదా సత్యే ప్రవృద్ధే తు ప్రలయం యాతి దేహభూత్ ।
తదోత్తమవిదాం లోకాన్ అమలాప్రతిపద్యతే ॥

॥ 14-14 ॥

రజసి ప్రలయం గత్వా కర్గుసంగిషు జాయతే ।
తథా ప్రలీనస్తమసి మూర్ఖయోనిషు జాయతే ॥

॥ 14-15 ॥

కర్గుణః సుకృతస్యాహలః సాత్మ్యికం నిర్గులం ఘలం ।
రజసస్తు ఘలం దుఃఖమ్ అజ్ఞానం తమసః ఘలం ॥

॥ 14-16 ॥

సత్యాత్మంజాయతే జ్ఞానం రజసో లోభ ఏవ చ ।
ప్రమాదమోహా తమసో భవతోఽజ్ఞానమేవ చ ॥

॥ 14-17 ॥

ఊర్ధ్వం గచ్ఛంతి సత్యస్తా మధ్యే తిష్ఠంతి రాజసాః ।
జఘన్యగుణావృత్తిస్తా అథో గచ్ఛంతి తామసాః ॥

॥ 14-18 ॥

వావ్యం గుణేభ్యః కర్తారం యదా ద్రష్టానుపశ్యతి ।
గుణేభ్యశ్చ పరం వేత్తి మద్భావం సోఽధిగచ్ఛతి ॥

॥ 14-19 ॥

గుణానేతానతీత్య త్రిన్ దేహీ దేహసముద్ధవాన్ ।
జన్మమృత్యుజరాదుఃఖై: విముక్తోఽమృతమస్తతే ॥

॥ 14-20 ॥

అంతర్మూర్ఖ ఉపాయ -
కైరింగైప్రీమ్మన్నణానేతాన్ అతీతో భవతి ప్రభో ।
కిమాచారః కథం చైతాన్ త్రిన్ గుణానతివర్తతే ॥

॥ 14-21 ॥

శ్రీభగవతోదిష్ట -

ప్రకాశం చ ప్రవృత్తిం చ మోహమేవ చ పాండవ |
న దేష్టి సంప్రవుత్తాని న నిపుత్తాని కాండతి ||

॥ 14-22 ॥

ఉదాసీనవదాసీనో గుణైర్యో న విచాల్యతే |
గుణా వర్తంత ఇత్యేవ యోఉవతిష్ఠతి నేంగతే ||

॥ 14-23 ॥

సమదుఃఖముఖః స్వస్థః సమలోష్టశ్చకాంచనః |
తుల్యప్రియాప్రియో ధీరః తుల్యానిందాత్మసంస్తుతిః ||

॥ 14-24 ॥

మాహాపమానయోష్టుల్యః తుల్యో మిత్రారిపద్మయోః |
సర్వారంభపరిత్యాగీ గుణాతీతః స ఉచ్యతే ||

॥ 14-25 ॥

మాం చ యోఉవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే |
స గుణాన్ సమతీత్యేతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే ||

॥ 14-26 ॥

బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్టాహామ్ అమృతస్యావ్యయస్య చ |
శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖప్రేకాంతికస్య చ ||

॥ 14-27 ॥

॥ ఆత్మశ్రీమద్గీపట్టతాసు ఉపనిషత్స్తు బ్రహ్మవిద్యాయాయాం యోగీశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణర్థస్ సరవాదే గొణత్తయివిభూగీ యోగిశ నాము ఉత్పర్మయశ్చ ధ్యాయః : ||

॥ అథ శ్రీమద్గీపట్టతాసు ఉపనిషత్స్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగీశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణర్థస్ సరవాదే పురుషాశత్తమ్ యోగిశ నాము పొంచదశ్చ ధ్యాయః : ||

శ్రీభగవతోదిష్ట -

ఊర్ధ్వమూలమధుశ్శాఖామ్ అశ్వత్థం ప్రాహురవ్యయం |
ఘందాంసి యస్య పర్మాని యస్తం వేద స వేదవిత్ ||

॥ 15-1 ॥

అధశ్చీర్ణం ప్రస్తుతస్య శాఖా గుణప్రవృద్ధా విషయప్రవాలాః |
అధశ్చ మూలాస్యనుసంతతాని కర్మనుబంధని మనుష్యలోకే ||

॥ 15-2 ॥

న రూపమస్యోహ తథోపలభ్యతే నాంతో న చాదిర్న చ సంప్రతిష్ఠా |
అశ్వత్థమేనం సువిరూఢమూలం అసంగశప్రేణ దృఢేన చిత్ర్యు ||

॥ 15-3 ॥

తతః పదం తత్పరిమార్గితవ్యం యస్మిన్నతా న నివర్తంతి భూయః ।
తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే । యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణి ॥

॥ 15-4 ॥

నిర్మానమోహా జితసంగదోషా అధ్యాత్మనిత్యా వినివృత్తకామాః ।
ద్వంద్వైర్యముక్తాః సుఖదుఃఖసంష్టిః గచ్ఛంత్యమూర్ధాః పదమవ్యయం తత్ ॥

॥ 15-5 ॥

న తద్భాసయతే సూర్యో న శశాంకో న పావకః ।
యద్గత్యా న నివర్తంతే తద్భామ పరమం మమ ॥

॥ 15-6 ॥

మషైవాంశో జీవలోకే జీవభూతః సనాతనః ।
మనఃషష్ఠానీంద్రియాణి ప్రకృతిస్థాని కర్మతి ॥

॥ 15-7 ॥

శరీరం యదవాష్టోతి యచ్చాప్యత్రామతీశ్వరః ।
గృహిత్వైతాని సంయూతి వాయుర్గంధానివాశయాత్ ॥

॥ 15-8 ॥

శ్రోత్రం చక్షుః స్పృర్భవం చ రసనం ప్రూణమేవ చ ।
అధిష్టాయ మనశ్చయం విషయానుపసేవతే ॥

॥ 15-9 ॥

ఉత్రామంతం స్థితం వాపి భుంజానం వా గుణాన్యితం ।
విమూర్ధా నానుపశ్యంతి పశ్యంతి జ్ఞానచక్షుః ॥

॥ 15-10 ॥

యతంతో యోగినష్టేనం పశ్యంత్యాత్మన్యవస్థితం ।
యతంతో_ప్యకృతాత్మానో వైనం పశ్యంత్యచేతసః ॥

॥ 15-11 ॥

యదాదిత్యగతం తేజో జగద్భాసయతే_థిలం ।
యచ్చంద్రమసి యచ్చాగ్ని తత్తేజో విధి మామకం ॥

॥ 15-12 ॥

గామావిశ్య చ భూతాని ధారయామ్యహామోజసా ।
పుష్టామి చౌషధీః సర్వాః సోమో భూత్యా రసాత్మకః ॥

॥ 15-13 ॥

అహం వైశ్వానరో భూత్యా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః ।
ప్రాణాపానసమాయుక్తః పచామ్యన్నం చతుర్విధం ॥

॥ 15-14 ॥

సర్వస్య చాహం హృది సన్మివిష్టో మత్తః స్ఫుతిర్జ్ఞానమహాపానంచ ।
వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యో వేదాంతకృద్వేదవిదేవ చాహం ॥

॥ 15-15 ॥

ద్వావిషా పురుషో లోకే క్షరశ్నాక్షర ఏవ చ ।
క్షరస్మర్వాణి భూతాని కూటస్తోఽక్షర ఉచ్యతే ॥

॥ 15-16 ॥

ఉత్తమః పురుషస్యన్యః పరమాత్మేత్తుయదాహృతః ।
యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్యవ్యయ శశ్వరః ॥

॥ 15-17 ॥

యస్మాత్క్షరమతీతోఽహమ్ అక్షరాదపి చోత్తమః ।
అతోఽస్మి లోకే వేదే చ ప్రథితః పురుషోత్తమః ॥

॥ 15-18 ॥

యో మామేవమసమూడో జానాతి పురుషోత్తమం ।
స సర్వవిధ్యజతి మాం సర్వభావేన భారత ॥

॥ 15-19 ॥

ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమ్ ఇదముక్తం మయానథు ।
ఏతద్వాద్వా బుద్ధిమాన్ స్వాత్ కృతకృత్యశ్చ భారత ॥

॥ 15-20 ॥

॥ ఆత్మశ్రీమద్భగవంతీతాసు ఉపసిష్టత్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగోఽశస్త్ర
శ్రీకృష్ణర్థస్తును సంవాదే పురుషాత్తమ యోగిశ నాము పంచదశోఽధ్యాయమః ॥

॥ అధీ శ్రీమద్భగవంతీతాసు ఉపసిష్టత్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగోఽశస్త్ర
శ్రీకృష్ణర్థస్తును సంవాదే దైవాసుర సంపద్యభాగ యోగిశ నాము షాడ్-శశోఽధ్యాయమః ॥
శ్రీభగ్విసువీచ -

అభయం సత్యసంశుద్ధిః జ్ఞానయోగవ్యవస్థితిః ।
దానం దమశ్చ యజ్ఞశ్చ స్వాధ్యాయప్తప ఆర్జవం ॥

॥ 16-1 ॥

అహింసా సత్యమక్రోధః త్యాగః శాంతిరమైషనం ।
దయా భూతేష్యలోలుప్యం మార్గవం ప్రీరచాపలం ॥

॥ 16-2 ॥

తేజః క్షమా ధృతిః శౌచమ్ అద్రోహూ నాతిమానితా ।
భవంతి సంపదం దైవిమ్ అభిజాతస్య భారత ॥

॥ 16-3 ॥

దంభో దర్శోఽభిమానశ్చ క్రోధః పారుష్యమేవ చ ।
అజ్ఞానం చాభిజాతస్య పార్థ సంపదమాసురీం ॥

॥ 16-4 ॥

దైవి సంపద్యమోజ్ఞాయ నిబంధాయాసురీ మతా ।
మా శుచః సంపదం దైవిమ్ అభిజాతోఽసి పాండవ

॥ 16-5 ॥

దౌ భూతసర్గా లోకేఽసైన్ దైవ ఆసుర ఏవ చ ।
దైవో విష్టరశః ప్రోక్త ఆసురం పార్థ మే శృంగా ॥

॥ 16-6 ॥

ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ జనా న విదురాసురాః ।
న శోచం నాపి చాచారో న సత్యం తేషు విద్యతే ॥

॥ 16-7 ॥

అసత్యమప్రతిష్ఠం తే జగదాశురనీశ్వరం ।
అపరస్పరసంభూతం కిమన్యత్కామహైత్యకం ॥

॥ 16-8 ॥

ఎతాం దృష్టిమవష్టభ్య నష్టాత్మానోఽల్పబుద్ధయః ।
ప్రభవంత్యగ్రకర్మణః షట్యాయ జగతోఽహితాః ॥

॥ 16-9 ॥

కామమాశ్రిత్య దుష్మారం దంభమానమదాన్వితాః ।
మోహద్భుహీత్యాసద్గాహన్ ప్రవర్తంతేఽశచివ్రతాః ॥

॥ 16-10 ॥

చింతామపరిమేయాం చ ప్రలయాంతాముపాశ్రితాః ।
కామోపభోగపరమా ఏతావదితి నిశ్చితాః ॥

॥ 16-11 ॥

ఆశాపాశశత్ర్యద్ధాః కామక్రోధపరాయణాః ।
రఃహంతే కామభోగార్థమ్ అన్యాయేనార్థసంచయాన్ ॥

॥ 16-12 ॥

ఇదమద్య మయా లబ్ధమ్ ఇమం ప్రాప్యై మనోరథం ।
ఇదమస్తీదమపి మే భవిష్యతి పునర్వనం ॥

॥ 16-13 ॥

అసౌ మయా హతః శత్రుః హనిష్యే చాపరానపి ।
రఃశ్వరోఽహమహం భోగి సిద్ధోఽహం బలవాన్ముఖీ ॥

॥ 16-14 ॥

అణ్యోఽభిజనవానస్మి కోఽనోయోఽస్తి సదృశో మయా ।
యష్టే దాస్యామి మోదిష్య ఇత్యజ్ఞానవిమోహితాః ॥

॥ 16-15 ॥

అనేకచిత్తవిభ్రాంతా మోహజాలసమావృతాః ।

ప్రస్తుః కామభోగీషు పతంతి నరకేఉషచో ॥

॥ 16-16 ॥

ఆత్మసంభావితాః స్తబ్దా ధనమానమదాన్వితాః ।

యజంతే నామయజ్ఞస్తే దంభేనావిధిపూర్వకం ॥

॥ 16-17 ॥

అహంకారం బలం దర్శం కామం క్రోధం చ సంశ్రితాః ।

మామాత్మపరదేవేషు ప్రద్విషంతోఉభ్యమాయకాః ॥

॥ 16-18 ॥

తానహం ద్వ్యషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్ ।

క్షిపామ్యజప్తమశ్వాన్ ఆసురీష్యేవ యోనిషు ॥

॥ 16-19 ॥

ఆసురీం యోనిమాపన్నా మూర్ఖా జన్మని జన్మని ।

మామప్రాప్యేవ కౌంతేయ తతో యాంత్యధమాం గతిం ॥

॥ 16-20 ॥

త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః ।

కామః క్రోధస్తుధా లోభః తస్మాదేతత్త్రయం త్యజేత్ ॥

॥ 16-21 ॥

ఏతైర్విష్ణుముక్షః కౌంతేయ తమోద్వారైష్టిభిర్భురః ।

అచరత్యాత్మనః శ్రేయః తతో యాతి పరాం గతిం ॥

॥ 16-22 ॥

యః శాప్తవిధిముత్స్యజ్య వర్తతే కామకారతః ।

న స సిద్ధిమవాప్యేతి న సుఖం న పరాం గతిం ॥

॥ 16-23 ॥

తస్మాచ్ఛాప్తం ప్రమాణం తే కార్యకార్యవ్యవస్థితో ।

జ్ఞాత్యా శాప్తవిధానోక్తం కర్మ కర్తుమిహోర్మసి ॥

॥ 16-24 ॥

॥ అతిశ్రీపుర్ణగపట్టితాసు ఉపసిష్టత్స్ము బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగి-శాస్త్రము
శ్రీకృష్ణర్షసు సంవాదే ద్రైవాసుర సంపట్యభాగి యోగిశి నాము షాండ్రోచం ధ్యాయు కి ॥

“ అథ శ్రీమద్భగవంత్తిత్తేషు ఉత్సాహత్తు ల్రత్స్థాహిత్యేయోం యోగవశ్చ
శ్రీకృష్ణర్షసు నంతినే శ్రుతీత్తుయిఖాగయోగో నైతు నృతుహశిల్పీయుః ॥

॥ అర్పున్ ఉవీచ్ ॥

యే శాప్రవిధిముత్సుజ్య యజంతే శ్రద్ధయాన్వితః ।
తేషాం నిష్ఠా తు కా కృష్ణ సత్యమాహా రజస్తమః ॥

॥ 17-01 ॥

“శ్రీభగ్వస్తువిచ”

త్రివిధా భవతి శ్రద్ధా దేహినాం సా స్వభావజా ।
సాత్మ్యకీ రాజీనీ చైవ తామసీ చేతి తాం శృణు ॥

॥ 17-02 ॥

సత్యానురూపా సర్వస్య శ్రద్ధా భవతి భారత ।
శ్రద్ధామయోఽయం పురుషో యో యచ్ఛిద్ధః స ఏవ సః ॥

॥ 17-03 ॥

యజంతే సాత్మ్యకా దేవాన్ యక్షరక్షాంసి రాజసాః ।
ప్రేతాన్మృతగణాంశ్చాన్యే యజంతే తామసా జనాః ॥

॥ 17-04 ॥

అశాప్రవిషాతం ఫోరం తప్యంతే యే తషో జనాః ।
దంబాహంకారసంయుక్తాః కామరాగబలాన్వితః ॥

॥ 17-05 ॥

కర్మయంతః శరీరస్థం భూతగ్రామమచేతసః ।
మాం చైవాంతఃశరీరస్థం తాన్విద్యాసురనిశ్చయాన్ ॥

॥ 17-06 ॥

ఆహారస్థపి సర్వస్య త్రివిధో భవతి ప్రియః ।
యజ్ఞస్తపస్తథా దానం తేషాం భేదమిమం శృణు ॥

॥ 17-07 ॥

ఆయుఃసత్యబలారోగ్యసుఖప్రీతివద్ధనాః ।
రస్యాః స్నీగ్ంః స్థిరా హృదాయ ఆహారాః సాత్మ్యకప్రియః ॥

॥ 17-08 ॥

కట్యమ్మలవణాత్యష్టతీక్ష్ణరూఢ్మవిదాహినః ।
ఆహారా రాజస్యేష్టా దుఃఖోకామయప్రదాః ॥

॥ 17-09 ॥

యాతయామం గతరసం పూతి పర్యషితం చ యత్ ।
ఉచ్చిష్టమపి చామేధ్యం భోజనం తామసప్రియం ॥

॥ 17-10 ॥

అఫలాకాంక్షిభిర్యజ్ఞో విధిరృష్టో య ఇజ్యతే ।
యష్టవ్యమేవేతి మనః సమాధాయ స సాత్మ్యకః ॥

॥ 17-11 ॥

అభిసంధాయ తు ఫలం దంభార్థమపి చైవ యత్ |

ఇజ్యతే భరతశ్రేష్ఠ తం యజ్ఞం విద్ధి రాజసం ||

|| 17-12 ||

విధిహీనమసృష్టాన్ మంత్రహీనమదక్షిణం |

శ్రద్ధాపిరహితం యజ్ఞం తామసం పరిచక్కతే ||

|| 17-13 ||

దేవద్వ్యజగురుప్రాజ్ఞపూజనం శౌచమార్జవం |

బ్రహ్మచర్యమహింసా చ శారీరం తప ఉచ్యతే ||

|| 17-14 ||

అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియహితం చ యత్ |

స్వాధ్యాయాభ్యసనం చైవ వాజ్గైయం తప ఉచ్యతే ||

|| 17-15 ||

మనః ప్రసాదః సౌమ్యత్వం మౌనమాత్మవినిగ్రహః |

భావసంశుద్ధిరిత్యేతత్ తపో మానసముచ్యతే ||

|| 17-16 ||

శ్రద్ధయా పరయా తప్తం తపప్తత్రివిధం నరైః |

అఫలాకాంక్షిభిర్యక్తేః సాత్మ్యకం పరిచక్కతే ||

|| 17-17 ||

సత్కారమానపూజార్థం తపో దంభేన చైవ యత్ |

క్రియతే తదిహ ప్రోక్తం రాజసం చలమధువం ||

|| 17-18 ||

మూడుగ్రాహేణాత్మనో యత్పీడయా క్రియతే తపః |

పరప్యత్యాదనార్థం వా తత్తామసముదాహృతం ||

|| 17-19 ||

దాతవ్యమితి యద్దానం దీయతే 2 మపకారిణే |

దేశే కాలే చ పాత్రే చ తద్దానం సాత్మ్యకం స్మృతం

|| 17-20 ||

యత్పు ప్రత్యపకారార్థం ఫలముద్దిశ్య వా పునః |

దీయతే చ పరిక్రిష్టం తద్దానం రాజసం స్మృతం ||

|| 17-21 ||

అదేశకాలే యద్దానమ్ అపాత్రేభ్యశ్చ దీయతే |

అపత్సుతమవజ్ఞాతం తత్తామసముదాహృతం ||

|| 17-22 ||

ఓంతత్పుదితి నిర్దేశో బ్రహ్మణాప్రివిధః స్మృతః |

బ్రాహ్మణాస్తేన వేదాశ్చ యజ్ఞాశ్చ విహితాః పురా ||

|| 17-23 ||

తస్మాదోమిత్యదాహృత్య యజ్ఞదానతపఃక్రియాః ।

ప్రవర్తంతే విధానోక్తాః సతతం బ్రహ్మవాదినాం ॥

॥ 17-24 ॥

తదిత్యనభిసంధాయ ఘలం యజ్ఞతపఃక్రియాః ।

దానక్రియాశ్చ వివిధాః క్రియంతే మోక్షకాంక్షిభిః ॥

॥ 17-25 ॥

సద్మావే సాధుభావే చ సదిత్యేతత్ప్రయుజ్యతే ।

ప్రశ్నే కర్మణి తథా సచ్చబ్దః పార్థ యుజ్యతే ॥

॥ 17-26 ॥

యజ్ఞే తపసి దానే చ స్థితిః సదితి చోచ్యతే ।

కర్మ చైవ తదర్థియం సదిత్యేవాభిధీయతే ॥

॥ 17-27 ॥

అశ్రద్ధయా హతం దత్తం తపస్పం కృతం చ యత్ ।

అసదిత్యచ్యతే పార్థ న చ తత్త్వేత్య నో ఇహ ॥

॥ 17-28 ॥

“ ఇతి తీముఖ్యగతస్థితిముఖ్యాశ్చ లుహ్మాఖట్టియోం యోగశ్చేష్ట
తీఖ్యాశ్చార్థున్ సంలినే తీఖ్యాతియఖ్యానయోగో నీము సత్తవశిల్పియః ॥ ”

యత్ యోగీశ్వరః కృష్ణో యత్ పార్థో ధనుర్ధరః ।

తత్ శ్రీర్వజ్యో భూతిర్థవా నీతిర్మతిర్మతిర్మతి ॥

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।

తత్పర్యం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోతస్తతే ॥

॥ అథ భగవత్ప్రమర్పణమ్ ॥

కాయేన వాచా మనస్సేన్నిమైర్య బుధ్యత్మనా వా ప్రకృతేస్యభావాత్ ।

కరోమి యద్యతే సకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ లంకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వే భవస్తు సుఖినః సర్వే సన్తు నిరామయాః ।

సర్వే భద్రాణి పశ్యన్త మా కశ్చిత్ దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥

॥ అథ పుంగర్శమ్ ॥

శ్రీయః కాన్తాయ కల్యాణానిధయే నిధయేతర్థినామ్ ।

శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥